

Nr 7.

Av herrar **Sandberg** och **Näslund**, om anslag till byggande av landsvägar, vanliga bygdevägar och broar.

Vid 1928 års riksdag beslöts enligt Kungl. Maj:ts förslag att sammanföra anslaget för bidrag till anläggning av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar med anslaget till bro- och hamnbyggnader m. m. till ett anslag under benämning »byggande av landsvägar, vanliga bygdevägar och broar». Kungl. Maj:t hade föreslagit 3,000,000 kronor för väganläggningar och 1,000,000 till brobyggnader. Riksdagen höjde den förstnämnda summan till 3,500,000 eller tillsammans 4,500,000 kronor.

I årets statsverksproposition föreslår nu Kungl. Maj:t beloppets nedsättande till 4,000,000 kronor under motivering att väganslaget hittills i avsevärd omfattning använts till bidrag till förbättringsarbeten. Medel till dylika arbeten borde, framhåller departementschefen, i större omfattning än hittills beredas av de alltjämt växande automobilskattemedlen.

Av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens utredning i samband med dess äskande framgår emellertid, att för närvarande finnes en anslagsbrist av 38,500,000 kronor. Styrelsen framhåller, att en del av de ifrågasatta företagen synas kunna bli utförda med understöd av automobilskattemedel, men beräknar, att det likväl behöves ett årligt anslag av 7,000,000 kronor, om den förefintliga bristen skall kunna avarbetas inom 10 år. Därvid har styrelsen ändå icke tagit hänsyn till den sannolika ökning av behovet, som bestämmelsen om statsbidrag till marklösen komme att medföra.

Även om automobilskattemedlen, enligt departementschefens mening, skulle i större utsträckning än hittills komma i användning för förbättringsarbeten, torde det dröja en lång tid, innan det nämnda underskottet avarbetats, ty det här ifrågavarande anslaget lär väl icke så snart komma upp till det nu av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen äskade beloppet 7,000,000 kronor. Dessutom bör enligt vår mening icke automobilskattemedlen för hårt anlitas för förbättringsarbeten, utan i stället böra dessa medel genom större bidragsprocent i mycket större utsträckning än nu bestrida *vägunderhållet*.

Olägenheterna av bristen på medel i vägbyggnadsanslaget äro uppenbara. Företag, vilka kräva sitt snara utförande, få vänta länge eller vägdistrikten sätta sig i skuld för deras utförande.

Det synes därför vara synnerligen väl motiverat, att här ifrågavarande anslag åtminstone icke nedsättes utan bibehålles vid det under innevarande budgetår utgående beloppet.

På grund av vad ovan sagts få vi alltså yrka, att riksdagen måtte besluta

att till byggande av landsvägar, vanliga bygdevägar och broar för budgetåret 1929—1930 anvisa ett extra reservationsanslag av 4,500,000 kronor.

Stockholm den 15 januari 1929.

O. E. Sandberg.

P. J. Näslund.
